

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχ. ζ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου Ἦχος δ' Ἦδωκας σημείωσιν

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείττονι δέδωκας, νουνεχῶς παμμάκαρ, τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ τοῦ χείρονος ζυγῶ, δικαιοτάτῳ Πάτερ χρησάμενος. ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος, πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ κατανόησιν, ἱεράρχα θεόπνευσε.

Βρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἐνέδρας διέλυσας, τῶν αἰρέσεων Ὅσιε, δογμάτων ὀρθότητι, καὶ θεολογία, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ τὴν διαίρεσιν φυγῶν, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ συναίρεσιν, ἐν ὅροις δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν Μονάδι θεότητος.

Τέχνη σοφισάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα, τὸν ἐκείνου παρέδραμες, υἱὸν ἀπροσκυνῆτον, συνετῶς διδάσκων, ὧς ἀπροσκυνήτου παρορωμένου τοῦ Υἱοῦ, ἀγανακτήσει Πατὴρ θερμότατα, ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκῶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον, ὧς αὐτὸς οἶδεν Ὅσιε.

Καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ Ἱερὲ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῶ, ἀνετέθης κολλώμενος, ἀνενδότοις νεύσεσι, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι, καὶ δὴ πρὸς τούτου, καταλαμπόμενος, παθῶν διέβης, νύκτα καὶ ἤστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυμάτων χάριτας, ἀποσοβῶν, ποικίλα νοσήματα, καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστὲ Γρηγόριε, φωτοφανείαις τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμισας, πολυκύμαντον θάλασσαν, καὶ ἀπαθείας, περιϋπτάμενος, καθαρωτάταις, πτέρυξιν ἔφθασας, ἔνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος καὶ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανὼν, σωφροσύνης εἰκόνισμα, Μοναζόντων στήριγμα, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, καὶ γλῶσσα πύρινος, στόμα ἠδύλαλον, σκευὸς θείου Πνεύματος, καὶ νοητός, γέγονας Παράδεισος, θεομακάριστε.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς Ἦχος δ'

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῶ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰῶνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον, Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἀπενεχθήσονται φάσκει ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι, ἐν Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὀπίσω σου Παρθένε μετὰ φαιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσαι, καὶ εἰς τὰ Ἅγια φέρουσαί σε Ἀγνή, ὡς ἁγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς Ἀπενεχθήσονται σοι

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοῦς

στεφάνους χαρμονικῶς, τὴ Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῆ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐράνιον πύλην, καὶ πανηγυρίζετω φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν Ἄγγελοι, συνεορτάζοντες ἅμα φαιδρῶς ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν Εἴσοδον.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος πλ. α'

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος, Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν ναῷ Ἁγίῳ προσάγεται, καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως, Ἦγγικεν ἡ προστασία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἁγίῳ ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος, Εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν, Μητέρες συγχαρήτε, Παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στείραι συγχορεύσατε, ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα, Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, Ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν...

Τῆς Ἑορτῆς Ἦχος δ'

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις, ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται, Αὐτὴ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν, Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα

Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερῶ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας, ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῃς νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν, τῷ θεῷ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὄφθῃς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θεοῦ Φωτός, Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόοδος σου, μόνῃ Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τὸν τὴν πλάνην λοχόντα μέλπω ποιμένα. Ποίημα

Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Τοὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, καὶ τὰ φρυάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλη λαμπρυνθεῖς, εὐμαρῶς διεσκέδασας, ἐν ἧ τοὺς σὲ γεραίροντας, Ἱεροφάντα περιφρούρησον.

Ὁ πάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, ἀεὶ βουλόμενος, τῆς ἱερᾶς σὲ ποιμένης ὁδηγόν, ἱεράρχα προβάλλεται, λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα, διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως ὑπεραθλεῖν ἐλόμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὴ παντευχία Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητῆς τὴ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναῖδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, φέρων Ἀκροστιχίδα ταύτην,

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

«Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι, τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσει, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς Λυτρωτῇ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσι, πυρσευόμενος τὸν νοῦν, Ἱερὲ Γρηγόριε, καὶ φωταυγῆς ἀστὴρ γεγεννημένος, ὄλον μὲ καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ὁ προγνώστης τῶν ἀπάντων, χαριώσας σου τὸν νοῦν, θεοσδότοις λάμπεσιν, ἀπὸ σπαργάνων σὲ καθαγιαίνει, θείαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασιν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ραθυμίας ἐκβαλῶν, λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωράθης θεοφόρε δείξας, πράγματι τὴν κλήσιν σου Γρηγόριε, ἐπαληθεύουσαν.

Θεοτοκίον

Θεοτόκον σὲ Κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ, τέτοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἄχραντε Παρθένε καὶ θελήσεσι, κατανοούμενον.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου

Ὦδὴ γ'

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ἡ θεία καὶ φωταυγῆς, τῶν σῶν δογμάτων λαμπηδῶν ἔσβεσε, τὴν δυσσεβῆ φάλαγγα, τῶν αἰρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεοῦ ἔμπλεως, Ἀρχιερεὺς γέγονας, οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Πλουσίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενοι τὸν νοῦν ἤστραψας, τὴν μυστικὴν Ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν.

Θεοτοκίον

Λυχνίαν σὲ φωτεινὴν, καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τράπεζαν, καὶ κιβωτὸν Πάναγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου

Τὸν δι' αὐτόν σου προσδεξάμενος Πάτερ κόπον, ὁ Κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σὲ μωοῦντα Γρηγόριε, ἀπάσης Γραφῆς σαφήνεια.

Ἵλην ἐφέλκων ἐβδομάδα ἄσιτος Πάτερ, ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, σῶν δακρῦων νιφετοῖς ποτιζόμενος, καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Ὑπὸ Θεοῦ σοὶ Ἱεράρχα χῦμα καρδίας ἐδόθη, ἔβλυσας γὰρ πλουσίως, διδαγμάτων καθαρώτατα νάματα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα.

Θεοτοκίον

Ῥῆσις Κηρύκων θεηγόρων ἀπεπληρώθη, ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένος, νέον βρέφος τοῦ Ἀδάμ παλαιότερον, καὶ σύνθρονον τοῦ Γεννήτορος.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου».

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου

Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἡ θεία βροντή, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργέ, καὶ πέλεκυς τῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχα, Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπον μέγιστε, σὺν Ἀγγέλοις πέλων ἀεὶ, πρεσβεῦων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ Ἦχος δ'

Ταχὸ προκατάλαβε

Λαμπρύνεις τὰ πέατα, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ σοφέ, τὸ σῶμα ἐκβλύζει σου, τῶν ἰαμάτων πηγὰς, Ἀμφιλόχιε ἔνδοξε, ὅθεν καὶ ἀσθενείας, ἀπαλλάττεις παντοίας, πίστει τοὺς προσιόντας, τῷ σεπτῷ σου τεμένει, καὶ νὺν παισιμάτων τὴν λύσιν, αἴτησαι πάσιν ἡμῖν.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐκ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθεῖς, ὡς ὁ πάλαι πανένδοξος Σαμουήλ, ὡσαύτως καλοῦντός σε, τοῦ Σωτῆρος ἀκήκοας, καὶ ψυχὴν καθάρας, καλῶν ἐπιδόσεις, ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπέληφας, ὅθεν ἐπὶ γλῶσσην, ἐπιγνώσεως θείας, ποιμάνας τὸ ποίμνιον, ἰαμάτων ἀπήστραψας, ἐνεργείας Γρηγόριε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισιμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νὺν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Τὸ Προσταχθὲν μυστικῶς

Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ, ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε, Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου

Ὡδὴ δ'

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἀμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θεηγόρου, τὴν ἱερὰν πανήγυριν θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδάγμασι, καὶ θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμφαγωγὸς θεοφόρε τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος, τῷ κάλλει τῶν λόγων, ταύτην

κατεκόσμησας, καὶ τὴ ὠραιότητα, τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας.

Ἦ θεολόγος σου γλῶσσα καὶ θεηγόρος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος τὸ μονόσεπτον κράτος, πᾶσι διετράνωσε, καὶ μίαν θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον

Νέαν σκηνὴν σὲ Παρθένε κατανοοῦμεν, καὶ καθαρὸν ἀγίασμα τοῦ πάντων Δεσπότη, τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Ἀκήκοα Κύριε

Γῆ ὡς καλὴ ἤνθησας, ἑκατοστεύοντα Πάτερ στάχυν, καὶ τὴ δρεπάνη τῶν σῶν διδασκῶν ἐξέτεμες, αἰρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, Συνόδου πρόμαχος ὀφθεις, Ὅσιε Γρηγόριε.

Οὐράνιος ψήφος σε, Ἀρχιερέα Θεοῦ θεράπον, ἀποδεικνύει καλῶς, ὀδηγεῖν τὸ ποῖμνιον, ὅπερ ἐκτήσατο αἵματι Χριστός, ὁ προειδῶς σου τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

Ναὸς Θεοῦ γέγονας, κεκαθαρμένος παθῶν κηλίδος, καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ παρεστῶς, τοῦ Πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν, δέδεξαι σαφῶς, εἶδει σεμνῆς περιστερᾶς, Χριστοῦ δοξάσαντος.

Θεοτοκίον

Γένος βροτῶν σέσωσται, τὴ ὑπὲρ νοῦν σου κυοφορία, καὶ οἱ ἐν σκότει φθοράς, Παναγία Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶς τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστροῦ, σοῦ τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, Κόρη ἀναπλάσεως.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου

Ὡδὴ ε'

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνείας, τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε».

Λαμπόμενος φωτὶ, Τρισηλίου θεότητος, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς Ἀρχιερωσύνης, θεόφρον, Ἀμφιλόχιε.

Ὀλόκληρον σαυτόν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ γέγονας θεοκῆρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, παμμάκαρ Ἀμφιλόχιε.

Χαρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτὴ καὶ πανίερος, ἐφέστηκεν ἡ τοῦ θεοῦ, καὶ σοφοῦ Διδασκάλου, τὸν κόσμον ἀγιαζουσα.

Θεοτοκίον

Ὡ πάντων τῶν Πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, πανάχραντε Θεομῆτορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου

Ῥήματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελερωμένον ποτέ, τὸν προσελθόντα σοὶ πίστει, θεόθεν γὰρ ἐδέξω, χάριν θαυμάτων σοφέ, ὡς Ἐλισαῖος ὁ θεῖος, θεόφρον Γρηγόριε.

Ἦ νέωξας εὐχή σου, μογιάλου στόμα καὶ ὄτα Γρηγόριε, τῶν ἰαμάτων παμμάκαρ, ἐνέργειαν πλουτήσας, καὶ ἐξηρεύξω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσης ἀθέων ζηραίνοντα.

Γεώδους προσπαθείας, καθαρεύσας Πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, τῶν Ἀποστόλων σκιά σου, ἰάσεις ἐπετέλεις συνεχομένους δειναις, ἀσθενειῶν καταγιγίνουσιν, ἐνθέως ἰώμενος.

Θεοτοκίον

Ὁ κόλπους τοὺς πατρώους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκουῖσθαι Πανάμωμε, σοῦ ἐν κόλποις ὀρᾶται, κρατούμενος ὡς βρέφος, ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σὲ τιμῶσι, Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου

Ὡδὴ ς'

«Θύσω σοὶ μετὰ φωνῆς, αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χόριν, ἐστολίσω Πάτερ Ἱερομύστα, καὶ πανάγνοις, διδαχαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Τῷ φόβῳ, στοιχειωθεὶς τῷ θεῷ θεόληπτε, καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τηρήσας, θεολογίας ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Ἄγνὸν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκίηνωμα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ ναδὸν καὶ θρόνον τοῦ πανυψίστου, δυσωποῦμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρῦσω

Ῥώννυται κόρη τὸ σῶμα, παρειμένη ἐντεύξει σου Ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθούσά σοί, καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Ἰχνηλατῶν τοῦ Δεοπότου, πολιτείαν τὴν ἄμωμον ἐνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συκοφαντούμενος, ἀταπείνωτος, ἔμεινας Γρηγόριε.

Οἱ τὴ κακία συζῶντες, σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπάζοντες, φρουρὰ κατεδίκασαν, τὸν φρουρούμενον, Πάτερ θεία χαριτι.

Θεοτοκίον

Νοῦς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σοῦ τόκου μυστήριον, Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, Ἀειπάρθενε, τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ Εἰμὸς

«Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρῦσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥύσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι».

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

ὥσπερ μέγας ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυμάτων, καταυγάζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους, ἤλασας τοὺς κακοδόξους ἐκ τῆς σῆς ποιίμνης, διὰ τούτῳ σε Τιμῶμεν, θεόφρον Πάτερ, σοφὲ Γρηγόριε.

Συναξάριον

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχοι

- Σταλεῖς Ἀμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίοις,
- Λόχους σκεδάζεις καὶ νεκρὸς νοουμένους.
- Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων Ἐκκλησίας.

Στίχοι

- Ἐξ Ἀκραγάντων πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
- Τὸν ἄκρα γῆς κρίνοντα, παμμάκαρ Πάτερ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σισινίου τοῦ Μάρτυρος.

Στίχοι

- Πολλὰς ὑποστάς ἐν βίῳ πρῶτον βίας,
- Μετῆλθε Σισίνιος ἐκ βίας βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Ἰσχυρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ζῶν Ἰσχυρίων, ἰσχύς ἦν Ἐκκλησίας,
- Ἦν πὲρ νοητῶς καὶ θανῶν ἐνισχύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Ἐλενος, Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ταρσοῦ πρόεδρος Ἐλενος θυηπόλος,
- Ταρσοῖς ἄνεισι ψυχικοῖς ἕως πόλου.
- Διήγησις ὀπτασίας Ἰωάννου τινός, πάνυ ὠφέλιμος.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου

ᾠδὴ ζ'

«Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε».

Μυστικωτάταις, θεηγορίαις ταῖς σαῖς προσέχοντες, πόθῳ τὴν Ἀρείου Πάτερ κατατομήν, τῆς θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξάζοντες.

Ἐλληλεγμένον, ταῖς διδαχαῖς σου Μακεδόنيον, Πάτερ καθορῶντες Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, τῷ Πατρί τε καὶ Γεννήματι, συμπροσκυνούμενον, καὶ συνυπάρχον πίστει δοξάζομεν.

Λόγῳ τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγου σάρκωσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις Θεόν, θεοφρόνως ἐξεπαιδεύσας, καὶ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὴν σύγχυσιν φεύγειν θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Πάντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημήσωμεν, δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ αὐτῆς, γεννηθέντος ἀνακράζοντες, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

ᾠδὴ δι' Ἀγγέλου Παίδας

Θαυματοργεῖ ὁ Κτίστης, κρινομένου σου μάκαρ, τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον, φορὰ ληφθὲν δαιμόνων, πάσιν ἐδήλόν, καθαρὸν σε Γρηγόριε.

Ἀκτινοβόλοι θεῖοι, μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, σοὶ ἐπιστάντες Ὅσιε, πεπεδημένον ξύλω, λύουσί σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Ἵπομονή σου Πάτερ, ὁ Δεσπότης προσέχων, θαυματοργίαις μείζοσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύνει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.

Θεοτοκίον

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας Κτίστην, καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, χερουβικὸς ὡς θρόνος, τὸν συνοχέα, τοῦ παντὸς Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου

ᾠδὴ η'

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν

περιζωσάμενοι, οί εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ὁραιώθησαν ἀσματικῶς αἱ σιαγόνες σου, θεολογοῦντος τρανῶς, Τριάδα ἀναρχον ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσεσι τρισί, Πάτερ θεόσοφε, ἢ βοῶμεν, Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πλούτὸν σοὶ καὶ δόξαν ἀκραιφνή, ἢ ἐνυπόστατος, Σοφία δέδωκε, θεολογήσαντι Πάνσοφε, εὐσεβῶς καὶ τῶν αἰρέσεων, καταβαλόντι τὴν ὀφρύν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ πᾶσι παρέχων τὴν ζωὴν, ὡς ἱεράρχην πιστὸν καὶ θεωρημόνα, ἐν Ἐκκλησίᾳ σε Ὅσιε, πρωτοτόκων εἰσώκισατο, ἱεουργοῦντα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλλοντα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἴδου νὺν ἐκλέλοιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος, σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, ὃ τὸ πρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν Χριστόν, ὃ ψάλλομεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι

Ἀπολύεται μᾶστιγος, δαιμονικῆς φοβερᾶς, προσευχῆ σου Μάκαρ, ἢ τὴ κακία παρανόμων ἀνδρῶν, συκοφαντήσασά σε τὸν δίκαιον κόρη, καὶ συνόδου μέσον σε δοξάζει, ὁ ἀγωνοθέτης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ, βουλευθέντες Πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλάμπει ἢ σὴ, φωταυγῆς βίωσις, ἐναντίον Γρηγόριε Πατέρων, ὧν τὴ παρουσία, ἄνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματουργεῖς.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀναφανεῖς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὕψει Πάτερ τῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυμάτων ἀκτίσι, τοὺς ὑμνούντάς σου τὴν φωτοφόρον, μνήμην ἱεράρχα, Γρηγόριε θεόφρον.

Θεοτοκίον

Ὁ παράδοξος τόκος σου, τὰς διανοίας ἡμῶν, καταπλήττει μόνῃ εὐλογημένη, ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα προσέλαβεν, ὅπερ ἦν, διαμεῖνας Θεοτόκε, ἄτρεπτος τῇ φύσει, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶ ἂ Χριστέ, ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον, πᾶσα ἢ κτίσις τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου

Ὦδὴ θ'

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τριάδα, τὴν θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νὺν ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

Ἐχων πρὸς Θεὸν παρρησίαν, ὡς ἱεράρχης θεοφόρε, τῶν τὴν ἱερὰν καὶ φωσφόρον, τελούντων μνήμην, σοῦ παμμακάριστε, διὰ παντὸς μνημονεὺε, τῷ σῶ Δεσπότη παριστάμενος.

Νέμοις μοὶ τὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τοὺς ἐπαίνους σοὶ θεόφρον, πλέξαντι προθύμῳ καρδία, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς ἱερεὺς πιστότατος, Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε.

Θεοτοκίον

Ἀδάμ μὲν ἀπόγονος ὄφθης, τοῦ δὲ Θεοῦ Μήτηρ ἐδείχθη, σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, Ἁγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, εὐλογημένη Πάναγνε, διὸ σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς

Ἴδε λαμπρὰ πανήγυρις, ἴδε μνήμη Ἱερά, ἴδε χάρις πᾶσι, συνελθοῦσι Πιστοῖς, ἀφθόνως ἰάσεις πηγάζουσα, προσέλθωμεν, βρῦει γὰρ ἡμῖν, ἡ Γρηγορίου θήκη, φωτισμὸν ἀέναον, καὶ ἀθανασίαν.

Ὡς ποταμὸς πεπλήρωσαι, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐλαία ἔλαιον πηγάζεις ζωῆς, ὡς φοῖνιξ ὑψώθης Γρηγόριε, ὡς ἄμπελος βότρυας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φέρεις, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, οἶνον ἀφθαρσίας.

Συνευφραινέσθω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν, ἱερέων δῆμος, καὶ Ὅσιον πληθὺς, καὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα, μεθ' ὧν παρεστὼς τῷ Ποιητῇ, πεπυρσευμένος Πάτερ, μνήσθητι τῶν πόθω σὲ ἀνυμνολογούντων.

Ἦγιασμένον γέγονας, Πάτερ σκῆνωμα Χριστοῦ, Ἐκκλησίας στῦλος, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν, καὶ μάχαιρα πλάνην ἐκτέμνουσα, πηγὴ ἰαμάτων καὶ βυθός, ἐνθέων νοημάτων, καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος, καὶ ποιμὴν ποιμένων.

Θεοτοκίον

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμπαν ἐκ Πατρὸς, φώτισόν μου Κόρη, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος Παρθένε τῶν παθῶν, ἵνα σὲ μακαρίζω, τὴν ἀειμακάριστον τῶν πιστῶν ἐλπίδα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης».

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἱεραρχῶν

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Ὡς Ἱεράρχαι ὅσοι, θεοφόροι Ποιμένες, ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, Ἀμφιλόχιε ὄσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων, μνήμην ῥυσθῆναι κινδύνων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον

Τοῦ ἱεροῦ σὲ σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως, ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θεοῦ Ἀγγέλου, ὡς ἅγια κιβωτός, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ἦρθη τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῆς θείας, τῆς ὄντως Θεοτόκου, Εἰσόδω καὶ οἱ κάτω, τοῖς ἄνω νῦν συνήφθημεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς Ἀπενεχθήσονται σοι

Ἦδον παρθενικαί, χορεῖαι θεῖον ὕμνον, προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ, Θεοῦ λαμπαδηφόρον τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως

Ἐνδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, τὴν Θεοτόκον οὔσαν, ᾧ Ζαχαρία δέχου, Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν, τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων, Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου Τιμῶσαι, τὴν σεβάσιμον πρόοδον, Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον, Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.